

foreslaaede, for dog at opnaa en Del af, hvad der er tilsigtet. Den ærede Indenrigsminister udtalte, at han fandt nogen Uoverensstemmelse mellem § 6 og § 17. Det er ganske rigtigt, at noget saadant er Tilfældet. Det har jeg selv været opmærksom paa i Forvejen, men, som jeg sagde ved min første Udtalelse, § 17 er en af de Paragraffer i Lovforslaget, der særlig trænger til at blive omarbejdet. Den højtærede Justitsminister udtalte ogsaa forskellige Tvivl om enkelte af de Bestemmelser, der ere satte ind i Lovforslaget. Hvad Apotekerne angaar, skal jeg gerne sige med det samme, at naar den vedkommende Passus er kommen ind i Lovforslaget, er det, fordi det, som jeg udtalte før, var blevet meddelt Udvalget, at det kunde hælde, at Apotekerne kom til at drive en uheldig Konkurrence med forskellige Forretninger. Men det er jo nok muligt, at denne Sag ikke kan afgøres paa den Maade, som sket her i Lovforslaget, men saa maa den selvfølgelig ses efter i Sømmene, saa at man kan finde den rigtige Vej. Ligeledes er jeg med Hensyn til de forskellige Ting, som den ærede Justitsminister omtalte, ganske paa det rene med, at det helt igennem maa efteres i Sømmene.

Jeg skal derefter gaa over til i øvrigt at gøre nogle Bemærkninger som Tilsvaret til enkelte af de ærede Medlemmer, som have udtalt sig om det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) var ikke saa ganske sikker paa, at det var heldigt netop nu at komme med en helt ny og samlet Helligdagslov, fordi han var bange for, at man derved kunde komme til at sætte Bestemmelser ind i en ny Lov om disse Forhold, som man maaske om kort Tid vilde have ændret, hvilket maaske — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — vilde være mere vanskeligt, naar det kom til at staa i en ny Lov. Det er mig nu aldeles ligegyldigt, paa hvilken Maade vi naa de Goder, der ere tilsigtede i Lovforslaget, naar de blot naas, selv om det ogsaa skulde være paa den Maade, at vi ikke samtidig fik alle Helligdagsbestemmelserne samlede paa en Haand. Naar de ere samlede her, saa er det, fordi vi have fundet, at det var ogsaa et Stykke Arbejde, der var værd at tage i Betragtning, og fordi det for Folk i Almindelighed derved blev muligt at finde ud af, hvad der er gældende og hvad ikke, noget, der er ret vanskeligt, naar vi have alle disse Helligdagsbestemmelser spredte omkring i saa

mange forskellige Love. Det, der her er foreslaaet med Hensyn til Arbejdskørsel om Søndagen i Byerne, har man tidligere fundet Anledning til at forbyde der, i alt Fald indtil Kl. 4, nu foreslaar man at forbyde den for hele Dagen, idet man gaar ud fra, at det i Byerne i Reglen ingen Nytte er til. En anden Sag er det ganske vist, hvis man i en stor By som København derved kom til at lægge Hindringer i Vejen med Hensyn til Renholdelse af Byens Gader, men det er jo en af de Ting, der kan forhandles om.

Jeg skal derefter henvende mig til det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen). Han begyndte med at udtale, at der var Fare for, at man ved saadanne Indskrænkninger, som han nærmest vilde kalde det foreliggende Lovforslag, kunde komme til at gøre Skade over for de mindre handlende. Dette forstaaer jeg ikke rigtigt. Naar man nemlig lægger Mærke til den Interesse, der særlig inden for Handelsstanden er for at faa lukket hele Søndagen, saa tyder dette ikke paa, at der i saa Henseende er sket nogen Skade. Jeg tror, at akkurat den samme Handel vil finde Sted paa alle Ugens øvrige Dage, som der ellers vilde finde Sted, og jeg ser ikke, hvorledes de Par Timers Lukning om Søndag Morgen skulde komme til at have nogen egentlig Indflydelse paa Forretningerne i Ugens Løb. Det samme ærede Medlem henledte Opmærksomheden paa, at Forslagsstillerne særlig vare Landboere, og forstod ikke, hvorfor vi særlig interesserede os for at indskrænke Arbejdstiden i Byerne, hvorimod vi slet ikke rørte ved Forholdene paa Landet. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at Forholdene i Byerne og paa Landet ere saa vidt forskellige, at der ikke kan være Tale om at tage de samme Forholdsregler paa Landet som i Byerne. Hvis Forholdene vare de samme, kunde det ske, men nu er det aldeles umuligt, eftersom Forholdene ere saa forskellige, og det mener jeg, er Svar nok paa den Ting. Med Hensyn til Bagerbutikkerne mente det ærede Medlem, ligesom det ogsaa forlød fra den højtærede Justitsminister, at det ikke vilde være heldigt at lukke Bagerbutikkerne Kl. 12, og det ærede Medlem mente navnlig, at Ekspeditionen i Bagerbutikkerne i særlig Grad fandt Sted ved Bagernes Hustruer eller deres Husstand. Selvfølgelig kan det i mange Tilfælde være saaledes, men det er ogsaa i mangfoldige Tilfælde saaledes, at det er tjenende Personale, og det er virkelig haardt nok for dette saa vel som